

พระอาจารย์สมชาย

ในบรรดาเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงของภาคตะวันออกซึ่งประชาชนนับถือ ศรัทธา เลื่อมใสมีจำนวนหลายรูปด้วยกัน มีผู้คนรู้จักกันทั่วประเทศซึ่งมีทั้งพระนักปฏิบัติธรรมที่ยิ่งใหญ่ อาทิ หลวงปู่ครู วัดวังหว้า อ.แกลง จ.ระยอง นอกจากนี้แล้วยังมีชื่อของพระวิสุทธิญาณเถร หรือพระอาจารย์สมชาย วิฑูริโย แห่งวัดเขาสุกิม อ.ท่าใหม่ จ.ติดอันดับต้น ๆ อยู่ด้วย

พระวิสุทธิญาณเถร หรือที่รู้จักกันทั่วไปคือ พระอาจารย์สมชาย วิฑูริโย เป็นพระผู้สร้างวัดเขาสุกิมให้มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศ ซึ่งในแต่ละวันจะมีผู้คนที่ศรัทธามาเคารพกราบไหว้เป็นจำนวนมาก และยังมีนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศเดินทางมาเยี่ยมชมวัดในแต่ละวันอีกมากมายเช่นกัน เพราะวัดเขาสุกิมมีชัยภูมิที่ตั้งของวัดสวยงามเป็นอย่างมาก ซึ่งตั้งอยู่บนเขาสุกิมมีเนื้อที่มากถึง ๓,๒๕๐ ไร่ และเมื่ออยู่บนวัดมองเห็นทิวทัศน์รอบ ๆ มีภูเขาสันเขา และวัดอุโบสถล้ำค่า รวมทั้งโรงเรียนมัธยม และโรงพยาบาลวัดเขาสุกิม ซึ่งนับได้ว่า ท่านเป็นพระนักพัฒนาที่สามารถพัฒนาพื้นที่ของวัดจากป่าดงดิบเป็นป่าที่ร่มเย็นเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมของพระภิกษุ-สามเณร รวมทั้งผู้ที่สนใจในการปฏิบัติกรรมฐาน ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เกิดจากผู้ที่มีความศรัทธานำมาถวาย ก็ด้วยบุญบารมีของท่าน

จากชื่อเสียงของความศรัทธา และความอดุสหาในการปฏิบัติธรรม และการพัฒนา ทางวัดเขาสุกิมจึงได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ มาทรงประกอบพิธีเททองหล่อพระประธานและ พระอานนท์ ณ อุโบสถวัดเขาสุกิม

ด้วยใจที่ขอบรรพ ชอบคุณอันหนังสือพุทธประวัติ และขอบนิไปฟังเทศน์ ในช่วงยังเยาว์วัย จนถูกคุณดาลงโทษ เขียนตี เพราะคิดว่าหนีไปเที่ยว จนคุณดาได้รู้ความจริงภายหลัง ท่านจึงทำนัยไว้ว่า “เด็กคนนี้จะต้องเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงศาสนาเดิมของตระกูลในวันข้างหน้าอย่างแน่นอน”

พระอาจารย์สมชาย วิฑูริโย เกิดเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๖๘ ณ หมู่บ้านเหล่าจิว ตำบลจันทน์ อําเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โยมบิดา ชื่อ สอน มติยาภักดี โยมมารดา ชื่อ บุญ มติยาภักดี โดยโยมมารดาเป็นบุตรคนเล็กของ คุณหลวงเสนา ซึ่งเป็นผู้นำศาสนาฮินดู ในท้องถิ่น มีพี่น้องด้วยกัน ๒ คนคือ ๑. นายหนู มติยาภักดี ๒. ท่านพระอาจารย์สมชาย วิฑูริโย

หลังจากได้กำเนิด อายุประมาณ ๒ ขวบ โยมมารดาถึงแก่กรรม จึงต้องมาอยู่กับคุณดา โดยไม่ทราบว่หน้าตาของมารดาเป็นอย่างไร หลังจากได้รับการอุปการะจาก

คุณดาจนเติบโต จนกระทั่งคุณดาได้ถึงแก่กรรมอย่างกะทันหันด้วยโรคหิวาตกโรค ซ้ำบิดาที่ทอดทิ้งไปอย่างไม่มีสำนึก ต้องไปอาศัยอยู่กับญาติผู้พี่ ซึ่งทางญาติเองก็ไม่ค่อยเต็มใจให้อยู่กับ ก็เลยต้องดิ้นรนหาเงินทำงาน ในขณะที่ท่านมีอายุเพียง ๑๔ ปี เท่านั้น จนเก็บเงินซื้อบ้านได้ ๑ หลัง ราคา ๑๕ บาท เกวียน ๑ เล่ม วัว ๑ คู่ ราคา ๑๕ บาท ทำงานรับภาระอยู่ จนอายุได้ ๑๘ ปี จึงเกิดความเบื่อหน่ายทางโลกคิดจะสละเพศฆราวาสวิสัย

เพราะได้ศึกษาทางธรรมอยู่ประจำ คิดอยากจะทำสมาธิมานานแล้ว จึงได้ไปปรึกษากับพี่ชายว่า “อยากบวช” พี่ชายก็บอกว่า “ถ้าบวชได้ก็ดี” จึงรีบเก็บสิ่งของออกจากบ้านทันที ในวันนั้น เพราะกลัวว่าพี่ชายจะเปลี่ยนใจไม่ให้บวช ได้ถวายตัวเป็นนาคกับ พระอาจารย์เพ็ง บรรพชาเป็นสามเณร ณ วัดเหนือ อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด โดยมี ท่านเจ้าคุณพระโพธิญาณมุนี เจ้าคณะจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๗ ตรงกับวันขึ้น ๓๕ ค่ำ เดือน ๑ ปีมอก ในขณะที่อายุ ๑๘ ปี จำพรรษาอยู่ที่วัดป่าศรีไพรวัลย์ ๑ พรรษา

ในขณะที่จำพรรษาอยู่นั้น ได้ย่นคิดคติศัพท์ว่า “หลวงปู่มั่น ภูริทัตตเถร” เป็นพระอร

หันต์ ผู้ซึ่งหมดจดจากกิเลส ทำให้ท่านใคร่อยากจะได้เห็นพระอรหันต์ เมื่อออกพรรษาแล้ว ท่านได้กราบลาพระอาจารย์หัวหน้านาคัก เข้ามอบถวายตัวเป็นลูกศิษย์ของ “หลวงปู่มั่น ภูริทัตตเถร” เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ที่วัดป่าบ้านหนองผือ ตำบลนาใน อําเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ระหว่างที่ท่านพักอาศัยเพื่อศึกษาธรรมปฏิบัติอยู่กับ หลวงปู่มั่น ภูริทัตตเถร นั้น ได้ปฏิบัติสมาธิจิต การรับฟังเทศน์ ด้วยความขยันหมั่นเพียร จนมีอายุครบพอที่จะทำพิธีญัตติจิตตถกัมมให้ท่านเป็นพระภิกษุ หลวงปู่มั่น ภูริทัตตเถร ก็ได้มอบ ผ้าสังฆาฏิ ๕๐ จันธิให้ ๑ ผืน ซ้อนส้อมทองเหลือง ๑ คู่ เพื่อร่วมในการอุปสมบท โดยมีท่าน เจ้าคุณธรรมเจดีย์ (จูม พันธุโลเถร) เป็นพระอุปัชฌาย์ หลวงปู่ฝั้น อาจาโร เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอาจารย์ กงมา จิรปัญโญ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ณ พัทธสีมา วัดศรีโพธิ์เมือง อําเภอเมือง จังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๘ หลังจากอุปสมบทแล้ว ได้จำพรรษาอยู่ ณ วัดป่าภูริพิทักษ์ (ธาตุนาเวง) ซึ่งมี หลวงปู่ฝั้น อาจาโร เป็นเจ้าอาวาส ท่านได้เพียรบำเพ็ญธรรม ในป่าครั้งละนานหลายวัน เพื่อแสวงหาความวิเวก ซึ่งแต่ละแห่งที่ท่านได้บำเพ็ญธรรมนั้นล้วนแล้ว

แต่มีอันตรายนานาชนิด โดยเฉพาะที่ภูวามันเต็มไปด้วยสัตว์ร้าย โรคภัยต่าง ๆ นานา แต่ท่านก็ไม่เคยได้รับภัยอันตรายใด ๆ มากลางเลย

ต่อมา เมื่อวันที่ ๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๗ ได้รับนิมนต์จากชาวบ้าน คลองกระดูกคำ (ปัจจุบันคือบ้านเขาสุกิม) ให้มาพักบำเพ็ญธรรมบนเขาสุกิม อําเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี คณะพระภิกษุ-สามเณร ที่ได้รับนิมนต์มาพักบำเพ็ญธรรม ก็ได้พักอาศัยปักกลดตามโคนต้นไม้บ้าง ใต้ไชยหินบ้าง อยู่หลายเดือน จนชาวบ้านเห็นเป็นโอกาสดี จึงได้นิมนต์ให้พักบำเพ็ญอย่างถาวรเสียเลยที่นี่ เพราะความสมบูรณ์ สงบ วิเวก อากาศดี น้ำท่าสมบูรณ์ จึงได้ตัดสินใจที่จะมาบำเพ็ญธรรม ชาวบ้านจึงได้พร้อมใจกันสร้างกุฏิชั่วคราว ศาลาโรงฉัน โดยใช้ใบระกำมุงหลังคา นิมนต์พระและสามเณรที่สมัครใจ ในช่วงแรกมีพระภิกษุ ๑ รูป สามเณร ๔ รูป

จากการเป็นพระนักปฏิบัติธรรม ที่มีจิตใจแน่วแน่ จึงเกิดบารมี ความศรัทธา ต่อ พันโทสนิท และคุณนาย ประนอม บุณยะคุณ ซึ่งมีที่ดินอยู่ในบริเวณนั้นได้เกิดศรัทธาเห็นธรรม จึงได้บริจาคที่ดิน จำนวน ๖ ไร่ ๕๐ ตารางวา ถวายเพื่อสร้างวัดเป็นการเริ่มต้น ต่อมาก็ได้มีชาวบ้านมาถวายเพิ่ม ขึ้นอยู่ตลอด จนมีเนื้อที่ถึงปัจจุบันนี้เป็นของวัด ๓,๓๔๔ ไร่ ยกให้เป็นของโรงเรียนมัธยมวัดเขาสุกิม ๕๐ ไร่ โรงพยาบาลวัดเขาสุกิม ๑๕ ไร่

ตลอดระยะเวลา ๓๒ พรรษา ได้พัฒนาป่าดงดิบมาเป็นป่าที่ร่มเย็น ควบคู่กับการปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอมิได้ขาด ก็ได้ปรากฏแก่สายตาประชาชนก่อให้เกิดความศรัทธาอย่างแรงกล้า สร้างสิ่งปลูกสร้างที่ป็นประโยชน์ต่อสังคม ปลูกฝังศาสนา จริยธรรม จนมีลูกศิษย์ลูกหามากมาย ทั้งฆราวาสและพระ ท่อกล้า ประชาชน และข้าราชการ

วัดเขาสุกิม อยู่ที่อําเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี อยู่ห่างจากถนนสุขุมวิท เข้าไปประมาณ ๒๔ กิโลเมตร เส้นทางคมนาคมสะดวกสบาย มีกระแสไฟฟ้า พาเข้าไปบนยอดเขาซึ่งเป็นที่ตั้งของวัด มีกุฏิ อาคาร สิ่งก่อสร้าง ๑๐๐ กว่าหลัง แต่ละอาคารก่อสร้างสวยงาม

แสวงหาความสงบแก่สิ่งมีชีวิตจิตใจ ธรรมะโอวาทของท่านก็ให้ความอบอุ่นแก่มวลมนุษย์ของชาติดินนั้น เปรียบประดุจร่มโพธิ์ร่มไทรที่แผ่กิ่งก้านร่มเงายังความร่มเย็นแก่ผู้อาศัย และเสมือนสายฝนอันเย็นล้นบริสุทธิที่ช่วยชำระล้างกิเลสตัณหา ความสับสนวุ่นวายทั้งหลายในดวงจิตให้สงบเยือกเย็นและหลุดพ้นจากสังขารทุกข์ทั้งมวล.

วิสูตร พิริยะวณิชย์